

nyttet den samme Frist, som er sat i den senest paa dette Omraade givne Lov af 20de Februar 1875. — Til § 2 er der ved Vædringsforslag under Nr. 4 for det første foreslaaet en Vædring af Paragraffens Begyndelsesbestemmelse. Medens nemlig Paragraffens Bestemmelse vilde medføre, at Kommunalbestyrelsen ved Meddelelse af Eneretsbevilling udtrykkelig maatte forbeholde sig at kunne gøre den Ret, som § 2 omhandler, gældende, har Udvalget haft den Opfattelse, at det vilde være rigtigt, at denne Ret uden noget som helst Forbehold absolut skulde staa til Kommunalbestyrelsens Raadighed. Kommunalbestyrelsen vil efter det Forslag, som er stillet under Nr. 4, endog saa være afstaaren fra at give sit Samtykke til at opgive denne Ret. Naar de første 20 Aar ere forløbne, efter at Eneretsbevilling er meddelt, skal Kommunalbestyrelsen ubetinget staa frit i Henseende til at træffe sit Valg, om den vil eller ikke vil overtage Driften. Til samme Paragraf er der under Nr. 5 af Udvalget stillet et Vædringsforslag med Hensyn til den Maade, hvorpaa Burderingen af det hele Udlæg og alt Driftsmateriellet skal finde Sted, i det Tilfælde at Kommunen ønsker at overtage det. Det har i Virkeligheden været forbunden med adskillige Vanskeligheder at komme til en korrekt Formulering af denne Bestemmelse, som kunde ramme, hvad man herved tilsigtede. Hvad man tilsigtede var: for det første vilde man ikke, at der ved en saadan Burdering, som her tales om, paa nogen Maade skulde kunne tages Hensyn til, om det vedkommende Sporvejsanlæg var et mere eller mindre rentabelt Foretagende. Der skulde, for kortere at betegne Udtrykket ved denne Burdering, ikke tages Hensyn til den Kurs, som vedkommende Selskabs Aktier maatte staa i. Paa den anden Side mente man, at det vilde være billigt mod vedkommende Selskab, at det Materiale og hele Tilbehør til Udlæget, som skulde overtages af Kommunen, skulde erstattes ikke alene som gamle Materialier, men at der ved Burderingen ogsaa maatte tages Hensyn til dets Værdi som et brugeligt Materiel for en fortsat Drift af Sporvejen. Det er de to Stær, man har forsøgt at undgaa ved Vædringsforslaget under Nr. 5, som jeg i alt Fald tror udtrykker Tanken paa en kortere Maade, end flet er i den foreslaaede § 2.

Til Lovforslagets § 3 er der ikke af Udvalget stillet nogen Vædring; men jeg har tilladt mig uden for Betænkningen at stille et Vædringsforslag, som dog kun er af formel Natur, nemlig, at i andet Stykke, første Linie, Ordene „forbeholdt sig“ skulde udgaa. Det

er kun en Konsekvens af det Forslag, der er stillet til § 2 under Nr. 4. Under Nr. 8 er af et Flertal stillet et Vædringsforslag, som jeg dog paa dette Stadium ikke skal omtale nærmere, uden for saa vidt jeg vil bemærke, at det hører sammen med det under Nr. 12 af samme Flertal stillede Vædringsforslag. Efter at denne Betænkning er afgiven, har der været ført Forhandling imellem det Flertal, der har stillet dette Vædringsforslag, og det Mindretal, som har opstillet Vædringsforslagene Nr. 9 og 13, og det synes af disse Forhandlinger at fremgaa, at man eventuelt maatte kunne enes om en ny Redaktion af Forslaget. Jeg vil derfor, idet jeg forbeholder mig til 3dje Behandling at stille et Vædringsforslag i samme Retning, men med en noget anden Formulering, paa Flertallets Begne tage Vædringsforslagene Nr. 8 og 12 tilbage.

Formanden (Clausen): Vædringsforslagene under Nr. 8 og 12 ere tagne tilbage. Hvis ikke nogen optager dem, maa de betragtes som bortfaldne. (Ophold). De ere altsaa bortfaldne.

Ordføreren (Wassard): Jeg skal derfor ogsaa opsætte nærmere at udtale mig om Vædringsforslagene Nr. 9 og 13.

Under Nr. 10 har et andet Mindretal stillet et Vædringsforslag om Optagelse af et nyt Stykke i § 4, en Bestemmelse, som refererer sig til et enkelt af de nu gældende Selskaber, hvis Koncession allerede udløber ved Udgangen af næste Aar, Nørrebro Selskab. Jeg skal afvente den Motivering, som dette ærede Mindretal maatte give af dette Forslag, forinden jeg nærmere udtaler mig derom.

Der staar endnu kun tilbage for mig med et Par Ord at berøre Vædringsforslaget under Nr. 11, som gaar ud paa, at tredje Stykke i § 4 skal udgaa. Dette tredje Stykke, som Udvalget foreslaar skal udgaa, giver den Bestemmelse, at for det Tilfælde, at vedkommende Vejbestyrelse ikke maatte ønske at indtræde i den Staten ved Loven af 1862 forbeholdte Ret, skal det ved en særlig Lov ordnes, hvorledes der da skal være at forholde med de paagældende Udlæg. I Virkeligheden giver denne Bestemmelse jo ikke nogen ny Regel, den siger kun, at der mangler en Regel, at der paa dette Punkt er et Hul i Lovgivningen, og det mener Udvalget ikke behøver at siges; der er tillige en særlig Grund, som bevirker, at man efter Udvalgets Skøn helst burde ubelade denne Bestemmelse, og det er den Motivering, som i Bemærkningerne til Lovforslaget er givet